

Jacek Reyniak, Emil Zaitz, Teresa Radwańska

Kraków - Śródmieście, ul. Grodzka
54, Waryńskiego-Planty

Informator Archeologiczny : badania 6, 253

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Badania objęły wschodnią część dziedzińca I. Wykonano sześć sond archeologicznych. Na skutek przerwania prac badawczych przez inwestora, żadnej z sond nie wyeksplorowano do calca. Prace wykopaliskowe przyniosły odkrycie elementów gotyckiej zabudowy, działki w postaci fragmentu muru granicznego działki domu mieszczańskiego oraz ścian dzałowych. Najstarsze zabytki mogące datować te elementy pochodzą z XIV-XV wieku. Datowanie nie jest pewne, gdyż jak już wspomniano, niedotarto do calca, a ponadto na skutek częstych prac ziemnych prowadzonych na dziedzińcu, warstwy mają charakter nasypowy. Ponadto odsłonięto także bruk kamienny, który na podstawie występującego materiału archeologicznego uznać można za pochodzący z okresu po zabudowie gotyckiej, a przed adaptacją kamienic na Collegium Koliątaja. Najmłodszym z odkrytych elementów był filar, związany zapewne z I fazą istnienia Collegium / od 1791 roku/.

Zabytki archeologiczne pochodzące z sondy, w której odkryto filar, datować można na XVII/XVIII-XIX wiek.

Konieczne jest dokończenie rozpoczętych badań oraz przebadanie zachodniej części dziedzińca.

KRAKÓW-SRÓDMIEŚCIE

ul. Grodzka 54, Waryńskiego-Planty

Muzeum Archeologiczne

w Krakowie

Badania prowadzili mgr mgr Jacek Rejniak
i Emil Zaitz pod kierunkiem mgr Teresy
Radwańskiej. Finansowało Muzeum Archeologiczne w Krakowie. Relikty zabudowy mura-
wej. Cmentarz /-XIX w./ . Zabytki ruchome
/XIV - XV w./.

W wykopach instalacyjnych zlokalizowanych na podwórzu, po północnej stronie kościoła św. Andrzeja, odsłonięto trzy mury o przebiegu wschód-zachód. Zbudowane z kamieni wapiennych z nielicznymi uławkami cegieł. Korony murów wystąpiły płytko pod obecną powierzchnią / do 20 cm/, szerokość murów około 1 m, odsłonięta wysokość około 2,20 m. Pomiędzy murami wyróżniono kilka warstw kulturowych. W dolnej partii wykopu wystąpiła ceramika średniowieczna z XIV - XV w. Calca i stopy murów nie uchwycono.

W wykopie instalacji ciepłowniczej na ul. Waryńskiego - Planty / wykop III-
listopad 1971 r/ w sąsiedztwie ul. Siennej, odkryto liczne, rozrzucone kości ludzkie. Wiązać je należy z cmentarzem skazańców, leżącym przy gotyckim kościele św. Gertrudy, rozebrany w 1820 r. W pobliżu kości ludzkich występowała ceramika średniowieczna i nowożytna.